

Tânăra republică americană

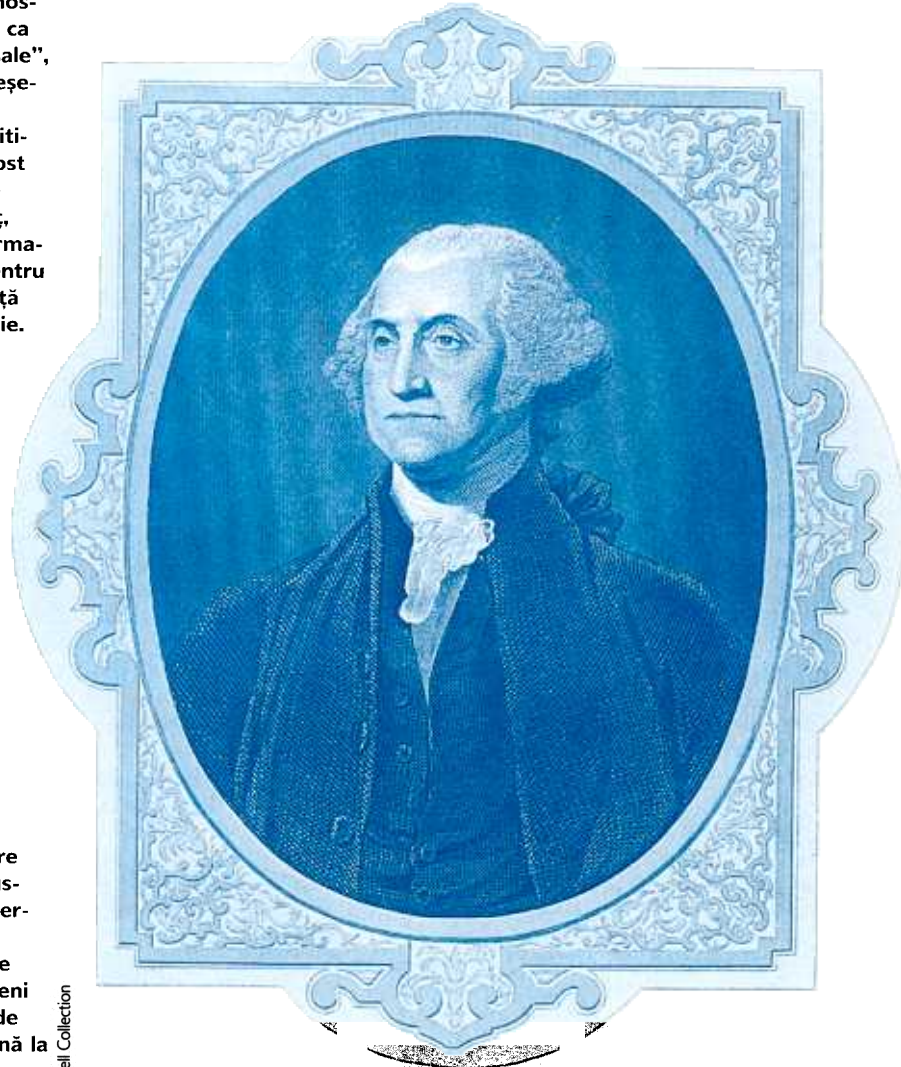
În doar câteva decenii de la fondare, Statele Unite ale Americii s-au extins într-un mod uimitor. Sclavia însă amenința cu destrămare tânăra republică.

În 1789, George Washington a devenit primul președinte al Statelor Unite. Republica nou formată era o uniune de 13 state, foste colonii britanice. Fiecare dintre acestea a renunțat la o parte din puteri în favoarea guvernului federal (central), continuând însă să-și desfășoare propriile afaceri și să-și formuleze propriile legi. În ciuda existenței unei Constituții Americane scrise, argumentele privitoare la limita drepturilor federale și a statelor aveau să afecteze permanent istoria Statelor Unite.

Partidele politice și-au făcut în curând apariția în Statele Unite, reflectând o varietate de interese ale claselor sociale, economice și regionale. Totuși, un factor constant în viața americană era tendința spre democrație. În ciuda opoziției politicianilor din clasele superioare și a intereselor constituționale, până în 1830, aproape toate statele au devenit democratice. Toți bărbații albi (însă nu și femeile sau negrii) aveau dreptul de a-și alege conducătorii.

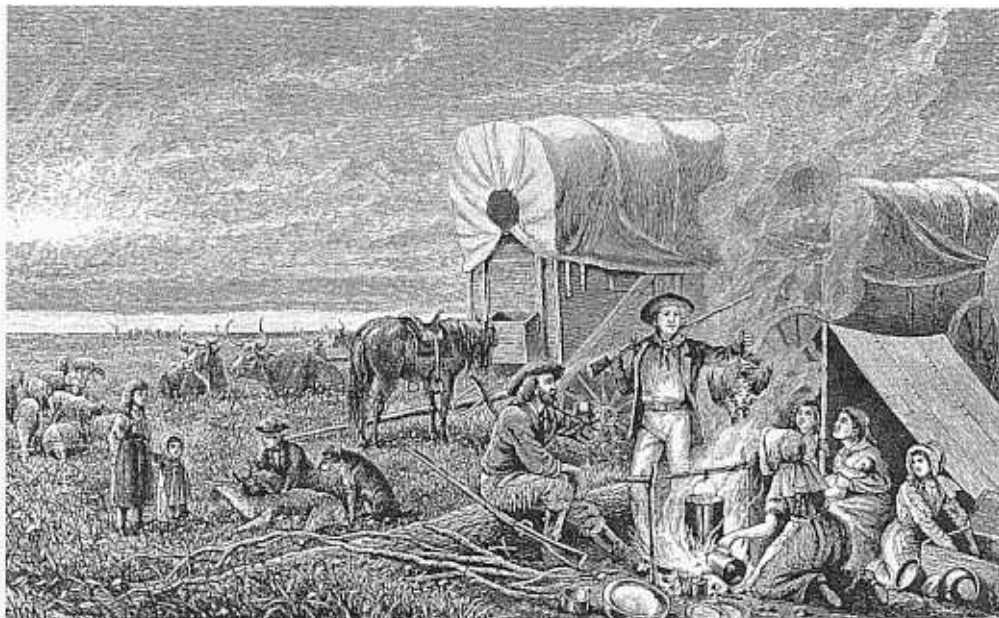
În politica externă, Statele Unite au rămas neutre în războaiele dintre Franța și Marea Britanie, însă când unul dintre combatanți încerca să-l blocheze pe celălalt, împiedicând astfel comerțul liber al navelor americane, situația devenea incendiară. În final, interferențele britanicilor în sistemul naval american a dus la război între 1812-14 care, deși dramatic (britanicii au incendiat orașul

▶ George Washington, cunoscut americanilor ca "părintele țării sale", a fost primul președinte al Statelor Unite. Acest politician popular a fost de asemenea un militar îndrăzneț, care a condus armata în războiul pentru independență față de Marea Britanie.

▼ Emigranți spre Vest, imagine ilustrând viața pionierilor în timpul călătoriei lor spre vest. Puțini oameni s-au îndepărtat de coasta de est până la începutul anului 1790.

Mansell Collection

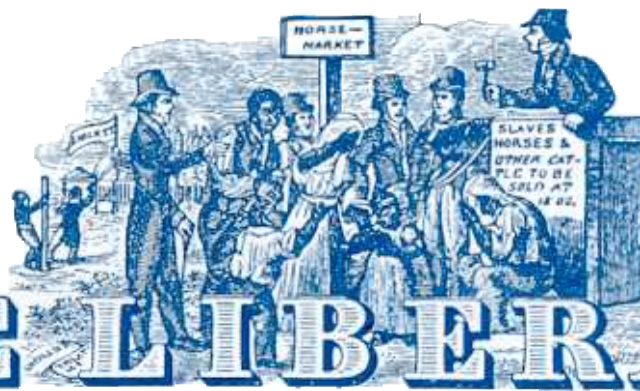

Washington), nu a fost decisiv. După aceste evenimente, disputele anglo-americane au fost întotdeauna rezolvate prin negocieri.

Între timp, Statele Unite porniseră o expansiune aproape irezistibilă spre vest și sud, coloniștii extinzându-și teritoriile, copleșindu-i pe indieni, care erau mutați în rezervații. Fiecare zonă nou cucerită era organizată într-un teritoriu controlat de guvernul federal; apoi, când circumstanțele păreau favorabile, teritoriul devenea un stat cu guvernare proprie, cu constituție proprie, putându-se solicita admiterea sa în Uniunea Americană. Până în 1821, existau deja 24 State Unite.

Expansiunea

Evenimentele din Europa favorizau expansiunea americană. În 1803, Napoleon, intenționând să cucerească teritoriul mai apropiate, a vândut Louisiana, care la acea vreme cuprindea o mare suprafață din centrul Americii de Nord. Florida a fost obținută în 1819 de la Spania, după lungi amenințări și negocieri. În

THE LIBERATOR.

VOL. I.] WILLIAM LLOYD GARRISON AND ISAAC KNAPP, PUBLISHERS. [NO. 22.]

BOSTON, MASSACHUSETTS.]

OUR COUNTRY IS THE WORLD—OUR COUNTRYMEN ARE MANKIND.

[SATURDAY, MAY 28, 1831.]

⊕ **Eliberatorul**, un ziar anti-sclavagist, publicat de William Garrison și Isaac Knapp între 1831 și 1865. În 1863, Lincoln a proclamat emanciparea sclavilor din toate zonele aflate sub arme împotriva guvernului.

decurs de câțiva ani, restul imperiului spaniol în America a reușit să se desprindă de sub stăpânirea americană, statele latino-americane de la Mexic la Argentina câștigându-și independența. Fiind conștient că unele puteri europene ar sprijini restaurarea imperiului, în 1823 președintele James Monroe a declarat că Statele Unite nu vor tolera nici o intervenție sau colonizare europeană pe continentul american. Acest lucru a devenit celebru sub numele de Doctrina Monroe și, deși Statele Unite nu erau probabil capabile să o aplice atunci, apariția acestor principii a anticipat rolul pe care aveau să-l aibă în emisfera vestică.

Acest lucru a devenit evident în momentul în care coloniștii americani s-au mutat în marea provincie nordică a Mexicului, Texas, declarându-l republică separată (1836), zădărniciind eforturile mexicanilor de a-l reocupa. Apoi, în 1845, SUA a anexat Texasul și a pornit un război expansionist (1846-48), în care mexicanii au fost înfrânți și nevoiți să cedeze teritorii întinse, inclusiv New Mexico și California.

Descoperirea zăcămintelor de aur din California (1848) și goana după aur care a urmat, au accelerat popularea coastei Pacificului. Formarea de noi teritorii și state a

ridicat problema sclaviei, care se limita doar la statele din sud, fiind însă transmisă și în vest, de către sudisti. Până la începutul anului 1800, opinia americană s-a întors împotriva sclaviei, comerțul cu sclavi din Africa a fost interzis, făcându-se eforturi de a-i trimite pe sclavii eliberați înapoi în Liberia, un stat african subvenționat de America.

Societăți diferite

Atitudinea sudistilor s-a schimbat însă în momentul în care sudul și-a dezvoltat o economie bazată pe cultivarea bumbacului, a cărei prosperitate părea să depindă de munca la scară largă. Nordul industrial și sudul agrar au devenit societăți foarte diferite, cu atitudini divergente – față de sclavie, printre altele.

Prima criză a avut loc când Missouri, stat ce permitea deținerea de sclavi, a solicitat admiterea în Uniune. După opoziții considerabile, prin Compromisul de la Missouri din 1820 a fost acceptată includerea statului în Uniune în schimbul unor limite importante ale răspândirii sclaviei. Cu toate acestea, în anul 1830 a fost înființată mișcarea abolitionistă în nord. Membrii radicali ai acesteia nu doar s-au agitat împotriva continuării existenței sclaviei, dar au și organizat o "cale ferată subterană", ce-i ajuta pe sclavii fugari să scape și să ajungă în siguranță în Canada. Unii abolitioniști, în special John Brown, erau chiar hotărâți să folosească violența și au încercat să declanșeze o revoltă a sclavilor în sud.

⊖ William Garrison, un jurnalist, a fost întemnițat în anul 1830, după ce s-a împotrivit sclaviei în Statele Unite.

⊖ John Brown, executat pentru trădare în 1859, după ce a devastat un arsenal federal cu intenția de a-i înarma pe sclavii din Virginia.

La nivel de dezbateră politică, problema nu era existența sclaviei – care era o instituție legală în sud – ci dacă trebuia să se permită răspândirea și legalizarea acesteia și în alte teritorii. La mijlocul anilor 1850, un adevărat război civil între grupări pro și contra sclaviei în zona ce avea să fie cunoscută sub numele de "Kansas-ul Însăngerat", a intensificat dezbaterile și a dus la crearea noului Partid Republican, care era de părere că guvernul federal trebuia să-și folosească autoritatea pentru a interzice sclavia în toate teritoriile.

În 1860, alegerea republicanului Abraham Lincoln ca președinte a fost atât de insuportabilă statelor din sud, încât acestea au hotărât să părăsească Uniunea, precipitând un război civil tragic.

DATE IMPORTANTE

- 1789**
George Washington devine primul președinte al Statelor Unite
- 1803**
SUA achiziționează Louisiana de la Franța
- 1812-14**
Război între SUA și Marea Britanie
- 1819**
SUA obține Florida de la Spania
- 1820**
Compromisul de la Missouri
- 1823**
Doctrina Monroe
- 1836**
Texasul devine independent de Mexic
- 1845**
Texasul este anexat de Statele Unite
- 1846-48**
Război între SUA și Mexic
- 1854-58**
Condiții de război civil în "Kansas-ul Însăngerat"
- 1855**
Fondarea Partidului Republican
- 1859**
John Brown devastează Bacul Harper, din Virginia, pentru a începe răscoala sclavilor; este capturat și executat.
- 1860**
Abraham Lincoln este ales președinte
- 1861-65**
Războiul Civil American